U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce **Mgr. J. H.**, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 7. 12. 2010, čj. MHMP 867046/2010, o námitce podjatosti vznesené ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 1 Ad 16/2011 vůči soudkyni JUDr. Miroslavě Hrehorové,

takto:

Soudkyně Městského soudu v Praze JUDr. Miroslava Hrehorová **není** vyloučena z projednávání a rozhodování právní věci vedené pod sp. zn. 1 Ad 16/2011.

O d ů v o d n ě n í :

U Městského soudu v Praze probíhá řízení o žalobě, jíž se žalobce domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 10 ze dne 13. 9. 2010, jímž byla žalobci s účinností od 1. 8. 2010 odejmuta dávka příspěvek na živobytí. V důsledku organizačních změn provedených zákonem č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, je s účinností od 1. 1. 2012 v této věci pasivně legitimované Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Městský soud v Praze nařídil v této věci ústní jednání na den 22. 5. 2012, při němž žalobce vznesl námitku podjatosti vůči soudkyni JUDr. Miroslavě Hrehorové s tím, že na jmenovanou soudkyni podal trestní oznámení na Vrchní státní zastupitelství v Praze. Námitku podjatosti odůvodnil žalobce tím, že JUDr. Miroslava Hrehorová rozhodovala v jeho věci vedené pod sp. zn. 1 Ad 57/2011. S tímto rozhodnutím žalobce nesouhlasí, přičemž důvody jsou uvedeny v trestním oznámení.

JUDr. Miroslava Hrehorová ve svém vyjádření ze dne 22. 5. 2012 uvedla, že účastníky řízení ani jejich zástupce osobně nezná, k věci nemá žádný vztah a na výsledku řízení nemá osobní zájem. Není jí známa žádná skutečnost, pro kterou by byl dán důvod pro její vyloučení z projednání a rozhodnutí této věci.

Městský soud v Praze poté postoupil věc Nejvyššímu správnímu soudu, jemuž přísluší rozhodnout o námitce podjatosti v souladu s § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.").

Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro vyloučení soudkyně JUDr. Miroslavy Hrehorové z projednávání a rozhodování dané věci, a to z následujících důvodů:

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce přitom nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům – kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů – mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský. V projednávané věci však žádný z těchto důvodů není dán. JUDr. Hrehorová se rovněž nepodílela na projednávání nebo rozhodování věci u žalovaného správního orgánu ani v předchozím soudním řízení. „Předchozí soudní řízení" je přitom třeba chápat nikoli časově (tedy jako jakékoliv soudní řízení, jehož byl žalobce účastníkem, resp. které by se týkalo stejného předmětu) nýbrž instančně: vyloučen by tak byl soudce, který by o téže věci rozhodoval nejprve v řízení u krajského soudu a následně pak v řízení kasačním u Nejvyššího správního soudu. O tento případ se tu však nejedná.

Ani rozhodování soudce v jiných – souvisejících či nesouvisejících – věcech nemůže vést k vyloučení soudce, byť by v těchto věcech byl žalobce neúspěšný (§ 8 odst. 1 s. ř. s. *in fine*): právě v rozhodovací činnosti soudce se projevuje jeho nezávislost a účastníkův nesouhlas s právními závěry, které soudce dříve vyslovil, je při hodnocení otázek podjatosti nevýznamný. Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka o nespravedlivosti dřívějšího rozhodnutí či neústavnosti postupu soudu, které se projevuje polemikou s názory soudu a jejich zpochybňováním. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), nikoli námitka podjatosti. Rozhodnutí JUDr. Hrehorové ve věci sp. zn. 1 Ad 57/2011, byť by bylo pro žalobce nepříznivé, tudíž důvod podjatosti této soudkyně v projednávané věci nezakládá.

Nejvyšší správní soud proto o námitce podjatosti rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. července 2012

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu